

Sygn. akt II CSK 219/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Banku [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w W,
przeciwko A. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) nie obciąża pozwanego kosztami postępowania kasacyjnego,

3) przyznaje adwokatowi A. S. od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych powiększoną o należny podatek VAT tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i w związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W przedmiotowej sprawie wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące normatywnego zakresu ochrony prawa do obrony w procesie w związku z nedoręczeniem stronie reprezentowanej przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu zawiadomienia o terminie rozprawy i zarządzonego zobowiązania do przedłożenia dokumentu oraz w związku z nieodroczeniem rozprawy pomimo usprawiedliwienia nieobecności strony wywołanej chorobą potwierdzoną dokumentacją medyczną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej. Rozstrzygnięcie zagadnienia powinno pełnić doniosłą rolę dla rozwoju nauki prawa i praktyki orzeczniczej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CKN 740/98 niepubl.; z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.). Związek formułowanego zagadnienia prawnego z indywidualnym rozstrzygnięciem w rozpoznanej sprawie prawie musi wyrażać się oparciem zagadnienia prawnego na tych okolicznościach faktycznych, które stanowiły podstawę zastosowania określonych norm prawa materialnego.

Sformułowane przez skarżącą zagadnienie prawne nie odpowiada wskazanym wymaganiom. Poza tym, nie wdając się w ocenę, czy wobec zawiadomienia o rozprawie pełnomocnika procesowego strony nieobecność samej strony może stanowić usprawiedliwiona przyczynę odroczenia rozprawy, jak również pomijając kwestię wypełnienia sformalizowanego w art. 214¹ § 1 k.p.c. obowiązku przedstawienia zaświadczenia wystawionego przez lekarza sądowego należy uwzględnić, że przedstawione zagadnienie dotyczy uchybień przed Sądem pierwszej instancji a skarga kasacyjna i jej podstawy muszą opierać się na naruszeniach przepisów postępowania przez Sąd drugiej instancji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie na podstawie art. 102 w zw. z art. 108, 391 § 1, 398²¹ k.p.c. uwzględniając sytuację życiową i materialną pozwanego wskazaną we wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

O kosztach pomocy prawnej z urzędu Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 19 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (jedn. tekst Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]